

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum
Concionum**

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Altera Pars.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-55660)

tu es obstinatus in malo, & affligis. Cogitabat, tibi aperitur celum, & Angeli descendunt, ut te laurea martyri cingant. Recognabat, tibi panditum infernum & demones solvuntur, ut te tormentent. Cogitabat, tu venies ut fruatis premio laborum. Recognabat, & tu errata tu dilues. Cogitabat, tu aeternaliter gaudebis gloria tui Domini. Recognabat, & tu in atrocitate poenarum mortis vivendo, & privatus Deo moriendo vives. Denrum hora nona inclinato capite emisit spiritum. Ex hac pia meditatione causa difficultatis propositae affligari potest. Andreas in cruce aet. nullum peccatorum socium habebat: hinc triadu vivens in cruce, sed Christus impio ad Iesus finistram appenso, & in malo obstinato vicinus erat, quasi dicebat: Ego, hanc proximitatem ferre non valco ulterus. Magis has societas, quam clavis crucis torqueor; cor transfigi sentio, & haec vicinitas mortis accelerat. Augustinus hunc Augu. ad meum discendum claudit, dicens. Non potius finire commercium peccatorum.

20. Seuerunt a longo. O quam nociva est societas pravorum, parens ille habet filium timorem Deum, devotum, qualibet die templum frequentat, quotidie preces solitas recitat, non nisi verba sancta proferit, est modestus, obediens, cum satisfactione parentum, & quia aliquo modo est adulitus, ab libitu exitus ei conceditur; sed spatio duorum mensium adeo factus est perversus, & malus, ut oī plus dici possit; est inobedientius, blasphemator, nonnisi impudica ab eo audiuntur, est sentinae viotorum, & ex Angelo in Diabolum migravit, quemnam est haec mutatio? in malam societatem incidit, & ita effetus est pravus, ut lepram malitia contraxerit, & si sterifer a longe, sanctitatem conservasset, tales ergo

Marij. 18. fuge, & monitum Christi sequere. Si oculus tuus L. lib. ho scandalizat te erue eum & proice abs te. Lex est in mo ff. ad contrarium: Nemo videat Dominus membrum leg. aquil. rum suorum. Hec iustus Christi est nimis paradox, & canossum, atque summissum si determinantibus, aduersatur. Gravissimum crimen si. 6. 2. n. 8. contra naturam in se manus convertere: Maxime quando membrum haber speciale officium. Tale membrum est oculus. Nihilominus alii volunt nonnunquam mutilationem esse licitam, dum scilicet salos torius corporis abscissionem requiri: e.g. si auris, manus, pes, toti corpori infectio nem minitaretur, quid ergo tibi praecipit Salvator? Si oculus tuus scandalizat te, erue eum, & proice abs te. Qualis est hic oculiste scandalizans? nisi ille amicus pravus cum quo agis? hinc si occi-

lum debetas eruere, ne iniurias caput, & corpus, sed quanto magis te debet separare ab illa societate, hanc quæ animis damnationem tibi confare possit: nihil his est verus intellectus verborum Christi. In Chrysostomus: ut amicos quos apud te habes, si oculos tuos, si ad anima salutem impedimentum afferas, in amputes, & abicias. Hos ergo leprosorum & certum reddit Marialis, quod gaudebas magis, & dimis debiles. Et quicquid.

ALTERA PARS.

21. Fugā societas pravæ plurima pericula dedere possimus, id specialiter famina & Déi para discent, volo, & Elisabetha uxor Zachariae pro sex menses uretam gestilar, dum à Minervisbeatur: sic prohibet Sanctus Evangelistus, Ex iuxta MARIAM abut in montana cum: In statu, & statu uirginali Elisabetha, & facienter commemorat, eam poltigiam per tres mensib; ibidem fuisse commorata, ad proprios latitudines: Mansit autem MARIA cum illa quæ mensibus tribus, & revera eis in domum puto. Jasenius Elisabetha jam partu vicina virginis discessisse observat, idque ex verbis Sancti Luca, quasi mensibus tribus, deducit. Sexto venti, & non needum completo dum Joannes in lucem eudebat, abiit. Verum cum iam parvus tempus Cap. ad effessus, dico effessus ab ea. Sitam diu ibi hiebat, eum conuenit non expeditas narravitem? quid importanter, si ex tribus vel quatuor duabus ulteriori maneflet: e. i. p. non sufficere negotia magna, quæ redditum urgunt, credo. O abut mysterium? quanprimum Elisabetha prole in lucem edidisset, omnes consanguinei, vicini Zacharia, & Elisabeth de prole matula congratulati erant. Et veterant vidim, & cognati eius & congratulantes ei. Ahi ihesu dicere: dedecet puellam virginem inter tantum concursum commorari: effessus ab ea, dicit. Iesu: scerius: ut multitudinem affluantur ad portam fugient. Non abitis, quasi fibi metuere, sed ut exemplum daret, fugiendi homines, illos maxime, quos non novimus. Idem confirmat Victor Antiochenus: Redit MARIA, quia circa Viii dies Elisabetha partum magna bonitatem meditata ad eum ut Zacharias edes confusurora erat. Virgo autem pro claustrisvirgine quedam pudore tanta honestatum conspicuus decinabat.

22. Patriarcha Jacob in Egypto graviter infirmabatur, & dum se mortuorum cognovit, filii quatenus olla in terram Chanau depositi, tene-

erent, ibique sepelient, justi : Sepelire me cum paribus meis in sepulchro duplice, quia est in agro Ephraim Hethae contra Mambrin terram Chanaan. Cuncto voluit tumulari in Aegyptio : dicebat quidam homo probus, dummodo anima sit beata, ubi corpus sit non curio. Olearster difficultatem sibi dicens : Aegyptios fuille idololatras hinc nec ossa inter eos voluit sepeliri : Audis quoniam mala sit coniunctio malorum, ut non solum vivi, sed etiam defuncti nostrarum justi cum innumerari. Si timeant mortui, quid agere vobis?

23. Si ergo conversatio cum pravis sit adeo perniciosa, cur non conversatio cum bonis? ad hoc horatur Plato, configere ad bonorum virorum coniunctitudinem, ubi partim auditas, partim tu quoniam dicas infra bonorumque ab omnibus esse colenda. Gallius Imperator filium ad hoc inducens aget : Et hanc infinita via, ad solidam germanam virtutum versus brevi pervenire poteris: Et seacula inquit. Satis est cum bonis jaceres, quam cum malis vivere. O quam illi vita beatior, agere cum bonis! quis unquam intorto angustias depredabatur, ac bonus latro? peccata eum amolabat, dolores torquebant, conscientia molebat. Demones terebant, infernum expetebat, divina iustitia minabatur, mors invadebat, fluctuans in mari afflictionum ad crucifixum Redemptorem se vertens petrite superpetras: Memento mei dum veneris in regnum tuum. Ego inservi illis sum peccator mundi, opera mea emittant, contra me calum, tertiam, octauam, stave video, in oceano meorum dolorum aliud non telata, nisi anchora spei, ideo me noli contendo : Memento mei. Sed ille Deus, qui solitudo peccatoribus semper fuit promptus respondit : Hodie mecum eris in paradyso. Hic meus S. P. August. submittat, & particularm mecum subtiliter ponderat. Primâ fronte te hec operetta videtur, si divina clementia eum emere inferno, & donare paradyso voluit, sufficiet dicere : Hodie eris in Paradyso. Esse in-

Paradyso, & stare cum Deo conjuncta sunt; Christus dicere volebat, ne timeras latro, quia hodie te in meum sodalem recipio, hodie dum mecum eris, liberaberis ab omni malo, nemoribus offendet, & omnibus bonis fueris. Hodie, ait S. P. Augustinus, mecum eris, ne forte verearis, S. August. ne aliquis tibi in isto beato nemo, ne antiquus ille ferm. 120. latro inflatur, & possesso tibi illico me introducerem de cons. firmabitur.

24. Deus Abramum sic praecepit : Egressere de terra tua, & de cognatione tua, & venire in terram, quam monstra vero tibi ; Obedivit Abram, & de necessariis sibi providens, suisque valde censens discessit : Egressus est Abraham, sicut praecepertas ei Dominus. His faceret texus recenser, etiam Loth cum comitari voluisse, Et ivit cum eo Loth, cum Loth domino paterna, amicis, consanguinitate, opibus reliquis voluit comitari Abramum? Deus hoc ei non mandavit, an non ergo esset melius, ut parceret huic labori, & frustetur delicias patris, dubium hoc movere quidam modernus: Cum tibi o Loth iustum non fuerit parviam deferre, quomodo pere, rimacioni labore cap. 12. v. 4. & difficultate actingi, quieti & amori parentum preferens iter ardum? Et idem respondet.

Impellit cum unius iusti societas, que parentum & amicorum conseruo, & utilitati est preferenda. Societatem Abrahami amicis, patris, opibus praeulit, id confirmat Lyranus. Voluntarie magis volens est cum avunculo suo fidei, & iustor quam cum aliis remanere. Forsan nil esse magis proficuum bonum, quam agere cum personis bonis, & qui honorem Dei in fronte gestant, scivit nec in hoc deceptus fuit. In hoc imitemini Loth, & iuterim vobis documentum Theogonis Philosophi, & Poëta linquo.

Te coniunge bonis, & ab eis plurima discesseris.

ac itote in pace,